

Hogere voorziening ingesteld op 27 november 2017 door Anastasia-Soultana Gaki tegen de beschikking van het Gerecht (Zesde kamer) van 27 september 2017 in zaak T-366/16, Gaki/Europol

(Zaak C-671/17 P)

(2018/C 249/04)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Anastasia-Soultana Gaki (vertegenwoordiger: G. Keisers, Rechtsanwalt)

Andere partij in de procedure: Agentschap van de Europese Unie voor samenwerking op het gebied van rechtshandhaving (Europol)

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (Tiende kamer) heeft bij beschikking van 7 juni 2018 de hogere voorziening ten dele kennelijk ongegrond en ten dele kennelijk niet-ontvankelijk verklaard en beslist dat rekwirante haar eigen kosten zal dragen.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 9 januari 2018 — Finnair PLC / Igor Turtschin e.a.

(Zaak C-15/18)

(2018/C 249/05)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verweerster/verzoekster tot Revision: Finnair PLC

Verzoekers/verweerders in Revision: Igor Turtschin, Evgeniya Turtschina, Leon Turtschin

Bij beschikking van het Hof van 6 juni 2018 is de zaak doorgehaald in het register van het Hof.

Hogere voorziening ingesteld op 27 maart 2018 door Deichmann SE tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 17 januari 2018 in zaak T-68/16, Deichmann SE/Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie

(Zaak C-223/18 P)

(2018/C 249/06)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Deichmann SE (vertegenwoordiger: C. Onken, Rechtsanwältin)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie; Munich, SL

Conclusies

— vernietiging van het arrest van het Gerecht van 17 januari 2018 in zaak T-68/17;

- vernietiging van de beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 4 december 2015 in zaak R 2345/2014-4;
- subsidiair, terugverwijzing van de zaak naar het Gerecht;
- verwijzing van verweerder en interveniënte in de kosten van zowel de procedure in eerste aanleg als de procedure in hogere voorziening.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante voert aan dat het bestreden arrest artikel 51, lid 1, onder a), en artikel 15, lid 1, van verordening nr. 207/2009 (thans artikel 58, lid 1, onder a), en artikel 18, lid 1, van verordening (EU) 2017/1001 ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2017 inzake het Uniemerk) op verschillende punten schendt. In het bijzonder heeft het Gerecht de betekenis van de term „het merk” in artikel 51, lid 1, onder a), en artikel 15, lid 1, van verordening nr. 207/2009 niet correct vastgesteld.

- (1) Ten eerste heeft het Gerecht het belang en de rechtsgevolgen van de bepaling van het betrokken soort merk onjuist beoordeeld. Het is er ten onrechte van uitgegaan dat het niet uitmaakte of het litigieuze merk een beeldmerk of een positiemerk was. In feite heeft het onderscheid tussen verschillende soorten merken echter een aanzienlijke invloed op het voorwerp ervan en op de manier waarop deze worden gebruikt. Het gebruik van het litigieuze merk als beeldmerk zou aanmerkelijk verschillen van de manier waarop het zou worden gebruikt mocht het een positiemerk zijn.
- (2) Ten tweede heeft het Gerecht het voorwerp van het litigieuze merk niet correct bepaald, maar het litigieuze merk als een positiemerk beschouwd en behandeld. Het litigieuze merk is een beeldmerk, aangezien het als beeldmerk is aangevraagd en ingeschreven, en er geen beschrijving of verklaring van afstand die iets anders suggereerde is toegevoegd. Louter het gebruik van stippellijnen maakt van een beeldmerk geen positiemerk.
- (3) Bijgevolg is het Gerecht er ten onrechte van uitgegaan dat Munich S.L. het normale gebruik van haar merk had aangetoond door het bewijs van de verkoop van schoenen waarop op de zijkant twee gekruiste strepen waren aangebracht. Dit soort gebruik kon alleen als gebruik van een positiemerk gelden, maar niet als gebruik van een beeldmerk zoals het litigieuze merk.

⁽¹⁾ PB 2017, L 154, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesverwaltungsgericht Tirol (Oostenrijk) op 30 maart 2018 — PI

(Zaak C-230/18)

(2018/C 249/07)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landesverwaltungsgericht Tirol

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: PI

Verwerende partij: Landespolizeidirektion Tirol

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 15, lid 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: „Handvest”) volgens hetwelk iedere burger van de Unie vrij is, in iedere lidstaat werk te zoeken, te werken, zich te vestigen en diensten te verrichten, aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale regeling van een lidstaat die op grond van § 19, lid 3, van het Tiroler Landespolizeigesetz (regionale politiewet van de deelstaat Tirol), LGBL. nr. 60/1976, voor het laatst gewijzigd bij wet LGBL. nr. 56/2017, toelaat dat overheidsinstanties ook zonder een voorafgaande administratieve procedure dwangmaatregelen kunnen treffen bij rechtstreekse uitoefening van het bestuurlijk gezag, zoals in het bijzonder de sluiting van een bedrijf ter plaatse, zonder dat het daarbij om louter voorlopige maatregelen gaat?